

Пропозиції

МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

до проєкту Закону України

**«Про статус осіб, які сприяли захисту Батьківщини, та осіб, постраждалих
внаслідок збройних конфліктів»**

(назва законопроєкту)

**Народні депутати України: Василенко Л.В., Бобровська С.А.,
Васильченко Г. І. та інші**

ініціатор(и) законопроєкту

реєстр. номер 3408 від «29» квітня 2020 р.

Пропозиції надаються до першого читання

1. Проєкт Закону потребує доопрацювання.

(чітка позиція ОБВ до законопроєкту)

МОЗ опрацювало в межах компетенції проєкт Закону України «Про статус осіб, які сприяли захисту Батьківщини, та осіб, постраждалих внаслідок збройних конфліктів» (далі – проєкт Закону) та надає наступні зауваження до нього.

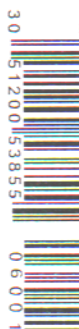
Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (далі – Закон) визначає державні фінансові гарантії надання необхідних пацієнтам послуг з медичного обслуговування (медичних послуг) та лікарських засобів належної якості за рахунок коштів Державного бюджету України за програмою медичних гарантій.

Відповідно до частини третьої статті 3 Закону права та гарантії у сфері охорони здоров'я, що стосуються медичного обслуговування, забезпечення лікарськими засобами, передбачені іншими законами України для певних категорій осіб, фінансуються за окремими програмами за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, цільових страхових фондів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Таким чином, можливість фінансування медичної допомоги з інших джерел поза програмою медичних гарантій наразі передбачена Законом.

Згідно з частиною першою статті 4 Основ у межах програми медичних гарантій держава гарантує громадянам, іноземцям, особам без громадянства, які постійно проживають на території України, та особам, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, повну оплату за рахунок коштів Державного бюджету України необхідних їм медичних послуг та лікарських засобів, пов'язаних з наданням:

- 1) екстреної медичної допомоги;
- 2) первинної медичної допомоги;
- 3) вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги;

- 4) третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги;
- 5) паліативної медичної допомоги;
- 6) медичної реабілітації;
- 7) медичної допомоги дітям до 16 років;
- 8) медичної допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами.

Щодо позачергового направлення на лікування за кордон осіб, які сприяли захисту Батьківщини, та осіб, постраждалих внаслідок збройних конфліктів слід зазначити, що за змістом статті 4 Основ законодавства України про охорону здоров'я (далі – Основи) до основних принципів охорони здоров'я в Україні, зокрема належать дотримання прав і свобод людини і громадянина в сфері охорони здоров'я та забезпечення пов'язаних з ними державних гарантій, а також рівноправність громадян і загальнодоступність медичної допомоги та інших послуг в сфері охорони здоров'я.

Відповідно до статті 36 Основ громадяни України можуть направлятися для лікування за кордон у разі необхідності надання того чи іншого виду медичної допомоги хворому та неможливості її надання в закладах охорони здоров'я України.

Державні органи зобов'язані сприяти виїзду громадян України за кордон і перебуванню там в період лікування.

Порядок направлення громадян України за кордон для лікування встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Зазначаємо, що згідно з пунктом 1 Порядку направлення громадян України для лікування за кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 року № 1079 «Про забезпечення організації направлення громадян України для лікування за кордон», направленню для лікування за кордон з метою отримання медичної допомоги підлягають громадяни України за умови неможливості надання такої медичної допомоги закладами охорони здоров'я України, що підтверджується висновком групи експертів МОЗ відповідного профілю. Законодавством не передбачено диференціацію хворих, адже лікування за кордоном визначено як винятковий захід для громадян, захворювання яких не лікується в Україні, незалежно від віку, статі, соціального походження, майнового стану, місця проживання та інших ознак. Переважна більшість пацієнтів, які перебувають на обліку, потребують трансплантації органів (серця, серця-легень, печінки, нирки) або кісткового мозку. Частина хворих – діти. Позачерговість таких направлень буде неетичною по відношенню до людей, які вже знаходяться в черзі на таке лікування.

Таким чином, проєкт Закону потребує доопрацювання.

(обґрунтування позиції ОБВ)

Міністр

Максим СТЕПАНОВ

«07» листопада 2020р.

